

Ս. ԳԵՈՐԳ ԶՕՐԱՎԱՐ

« Բաջամարտիկ Սուրբ Գեորգ բարեխօս լեր
առ Բրիստոս վասն ամձամց մերոց »:

Շարական

Արդարեւ, Սուրբ մըմ է որ մօտաւորապէս տասներեօթը դարեր է վեր այնքան մեծ ժողովրդակամութիւն վայելած է թէ՛ Արեւելքի եւ թէ՛ Արեւմուտքի մէջ: Յոյներ զիմք կոչած են « Մեծ Մարտիրոսը » իսկ ԺԳ. դարէն ի վեր Սբ. Գեորգ մկատուած է Ամգլիոյ Պաշտպան (փաթրօմ) սուրբը:

Ս. Գեորգ ծնած էր Կապադովկիոյ Գամբաց գաւառի մէջ, պաղեստինցի քրիստոնեայ ծնողքէ մը: Իր երիտասարդ տարիքին մէջ քաջ զինուոր մը ըլլալով՝ շուտով բարձրացաւ զօրավարութեան աստիճանին: Իբրեւ երեւելի կոմս մաս կազմեց ասպետներու խումբին: Դիոկղետիանոս կայսր հալածածանքի հրովարտակ մը համեց քրիստոնեաներու դէմ: Ս. Գեորգ այս հրովարտակը պատէմ քաշելով՝ այրեց: Այս քրեական յանցանքին համար ատեանի կամ- չուեցաւ, ուր իրեն առիթը տրուեցաւ իր քրիստոնեական հաւատքը խոստովանելու: Նոյն ատեն ալ հեթանոսական կրօնքին ստուրթիւնը երեսն համեց: Եւ ապա դատուեցաւ Կայսեր մերկայութեամբ. այս ամգամ աւելի բռն ու սաստկութեամբ պաշտպանեց Բրիստոսի աստուածութիւնը: Ի զուր եղան Կայսեր ողորջ խօսքերը եւ խոստովանեց: Վերջապէս Կայսրը զայրացած՝ հրամայեց ծամրագոյն տանջանքներով չարչարել զայն: Սուրբը Աստուծոյ զօրութեամբ եւ հրաշքով միշտ ողջ մնաց: Կայսրը զարմացած՝ կ'ըսէր.՝ Տակաւին ո՞ղջ ես, Գեորգ: Սուրբը պատասխանեց. Այո, ես եմ, ծառայ Յիսուսի Բրիստոսի Գեորգ: Ծատեր այս հրաշալի դէպքերը տեսնելով՝ դարձի գալով՝ քրիստոնեայ եղան: Ի վերջոյ արքայական մասնաւոր հրամանագրով ՅՅԻ՝ իմ գլխատեցին Սուրբը: Իր մահատակութենէն ետք, իր մարմինը փոխադրուեցաւ Պաղեստին, Ռեմլէ քաղաքին մէջ, ուր իր մանկութիւնը անցուցած էր եւ իր ընտանիքն ալ շատ սիրուած եւ յարգուած էր: Ս. Գեորգի մահէն ետք եւս բազմաթիւ հրաշքներ գործուեցան եւ բազմաթիւ եկեղեցիներ կանգնեցան Սուրբին անուանով: Ասորինքու եկեղեցիին մէջ Սուրբին մշխարները կը ցուցադրուէին մինչեւ ԺԳ. դար: Հայերս ալ Ռեմլէ քաղաքին մէջ ունինք Ս. Գեորգի անուանով եկեղեցի մը եւ ամէն տարի ուխտագնացութիւն տեղի կ'ունենայ եւ մատաղներ կը մատուցուին: Ահաւասիկ այս է ամփոփ ձեւով աւանդութենէն մեզի հասած Ս. Գեորգի պատմութիւնը: Եւ պիտի հարցուի թէ ո՞ր կը կայանայ Ս. Գեորգին այսքան աշխարհահռչակ Սուրբ մը ըլլալու արժամիքը: Որովհետեւ դարերու ընթացքին իրեն պէս բիրաւոր մահատակ սուրբեր եղած են եկեղեցիին մէջ, որոնք միայն պատմութեան անցած են: Իսկ Ս. Գեորգ կը տարբերի բիրաւոր մահատակ սուրբերէն իր վիշասպան քաջագործութեամբը: Ըստ աւանդութեան, վիշապ մը աւերներ կը սպառնար քաղաքի մը մէջ: Բնակիչները փրկելու համար քաղաքը կոյս մը գոհաբերած էին վիշապին կերակուրի համար: Ս. Գեորգ Աստուծոյ հաւատքով զօրացած սպաննեց վիշապը եւ ազատեց կոյսը: Այսպէս, Ս. Գեորգ վիշապին սպանութեամբ աշխարհահռչակ համոզիւցաւ: Որովհետեւ վիշապը կամ « բանասարկու օձը », ինչպէս պիտի ըսէր Յովհաննէս Աւետարանիչ իր Յայտնութեան Գրքին մէջ (Յայտ. ԺԲ. 9) կը մերկա- յացնէ Սատանային զօրութիւնը, չարութիւնը եւ բռնութիւնը: Վիշապը կամ օձը մեզի կը յիշեցնէ Աստուածաշունչի Ծննդոց եւ Յայտնութեան գիրքերու օձը կամ վիշապը: Առաջի- մին մէջ Սատանան օձի միջոցաւ խաբեց կիներ եւ մեղքով տիրեց աշխարհին, իսկ վերջին գրքին մէջ դարձեալ « կին մը՝ որ արեւը իր վրան առած եւ լուսինը ոտքերուն տակ. իր գլխուն վրայ տասներկու աստղէ պսակ մը, պիտի պայքարէր այդ վիշապին հետ », որ Սատանային զօրութիւնը կը խորհրդամշէր եւ պիտի յաղթէր զայն: Այդ կիներ՝ Աստուածա- մայրն է (Հմտ. Ծննդ. Գ., Յայտ. ԺԳ. 1-18):

Սատամամ՝ բանասարկու օձը մեմգութեամբ խափած էր մեր մախամայրը եւ արգիլեալ պտուղէն ճաշակել տալով՝ իր իշխանութեամ տակ առած էր: Մեր մախամայրը երբ լսեց թէ այդ պտուղէն ուտելով՝ աչքերմիմ պիտի բացուէին եւ աստուածներու պէս պիտի ըլլային, առաւ եւ կերաւ եւ իր էրկամն ալ տուաւ. ամ ալ կերաւ: Ի՞նչ էին այդ պտուղին մեղքի հրապոյր յատկամիշները կամ ախտերը:

Ա- Աղէկ էր կերակուրի համար,

Բ- Համեղի էր աչքերում համար,

Գ- Ցամկալի էր իմաստում եւ աստուածներու պէս ըլլալու:

Ահաւասիկ այս երեք ախտաւոր յատկամիշները, որոնք ամբողջ մարդկութիւնը դժբախտութեամ եւ ռդերեգութեամ ամղումը առաջնորդեցին:

Առաջին- Աղէկ էր կերակուրի համար: Այսքան աշխարհի մէջ տեղի կ'ունենամ պատերազմներ, ըմկերայիմ ըմբոստութիւններ, յեղափոխութիւններ եւ տակմովրայու-թիւններ, որոնց խորքը միշտ տնտեսական է, այսինքմ՝ ուտելիքի համար ըմշաքաղցու-թեամբ հարստութիւն դիզել:

Երկրորդ- Համեղի էր աչքերում համար:

Աչքի համոյը մամաւամդ այս դարուս մէջ, այնքան արծարծուած է եւ այնքան աւերներ կը գործէ իր սինեմաներով եւ պոռնկագրական պատկերներով եւայլն . . . : Հերովդէս Թագաւորի ծննդեան տարեդարձիմ առթիւ՝ Հերովդիադայի աղջիկը երբ պարեց համդէսի սրահին մէջ, թագաւորին աչքին համեղի երեւցաւ եւ երդումով խոստացաւ միմ-չեւ իր թագաւորութեան կէտը տալ իրեն: Աղջիկը մախապէս իր մօրմէն խրատուած՝ Յով-համմէս Մկրտիչի գլուխը ուզեց սկուտեղի մէջ: Թագաւորը մախ տրտմեցաւ. բայց իր երդումներում եւ իրեն հետ մտող մեծամեծներում եւ հազարապետներում ամօթէմ հրամամ ըրաւ որ տրուի . . . : Ահաւասիկ աչքի համոյը որ դառնութեամբ կը վերջամայ:

Երրորդ- Ցամկալի էր իմաստում ըմելու եւ աստուածներու պէս ըլլալու:

Կ'ապրիմք քսաներորդ դարու գիտութեան աշխարհին մէջ, ուր մարդկութիւնը մերեմայացած վիճակ մը ունի եւ ամէմ իմչ գիտական ակնոցով կը դիտուի: Մարդիկ միայն գիտութեամբ կ'ուզեն տալ երջանկութիւն եւ համգստաւէտ կեանք: Պիտի հարցուի- Արդեօք մարդ արարածը իր երջանկութիւնը եւ խաղաղութիւնը գտա՞ծ է: Ոչ երբեք: Ապացոյց՝ որքան գիտութիւնը կը շատնայ՝ այնքան փորձութիւնները եւ գայթակղութիւնները կը բազմաման եւ մարդիկ ահ ու սարսափի մէջ կ'ապրին: Իմչպէս Սողոմոն Իմաստուն կ'ըսէ. « Գիտութիւն աւելցնողը վիշտը կ'աւելցմէ » (Ժող. Ա. 18): Եթէ այդ իմաստութեան սկիզբը՝ Տիրոջ երկիւղը չըլլայ (Առկ. Ա. 7) այն ատեն աւերներ գործելով՝ աշխարհը ամղումդին պիտի առաջնորդէ: Այսպէս սատամամ օձի խորամանկութեամբ աշխարհը մեղքի մտցուց, երկիրը ամիծուեցաւ եւ իր իշխանութեան տակ մտաւ: Իսկ Յիսուս պիտի ըսէր. « Գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ եւ յիս իմչ ոչ գտամէ »:

Այսօր աւելի քան երբեք մարդկութիւնը պէտք ունի Ս. Գեորգի բարեխօսութեան: Որովհետեւ Սուրբը Աստուծոյ կենդանի ոյժը կը մերկայացմէ եւ զԱստուած կը տաճարակրէ: Սուրբը միջնորդ կը համդիսամայ Աստուծոյ եւ մարդկութեան միջեւ, տեսակ մը ոսկի շղթամ՝ երկիրը երկինք կապող: Սուրբը մեզի համար հրաշագործութեան աղբիւր մըն է, եւ եկեղեցիմ ալ միշտ կենսունակ կը պահէ:

Սուրբ Գեորգ իր հաւատքի գորութեամբ սպանմեց վիշապը, որ Սատամային գօրու-թիւնը կը մերկայացմէր աշխարհին մէջ: Մեմք ալ մեր հաւատքի գէմքերով սպառագիմուած կարող ըլլամք Սատամայի հմարքներում դէմ դմել: Իմչպէս կ'ըսէ Պօղոս Առաքեալը.- « Մեր պատերազմը խիւմի եւ մարմնի հետ չէ, այլ իշխանութիւններում եւ պետութիւն-մերում հետ եւ այս արեւար աշխարհի իշխաններում հետ, երկմաւորներում մէջ եղող չար ոգիներում հետ » (Եփս. 2. 12): Այս ամէմը պէտք է ըլլայ յարատեւութեամբ, աղաչամքով, եւ ամէմ ատեն աղօթք ըմելով:

ՎԱԶԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՍԻԱՆ

Խօսուած Ռամլէի Ս. Գեորգ վանուց մէջ, ուխտագմացութեան օրը, Կիրակի, 21 Հոկտ. 1990: